

SECRETARIA GENERALIS SYNODI

DICASTERIUM
PRO LAICIS, FAMILIA ET VITA

Întâlnirea Sfântului Părinte Leon al XIV-lea cu Întâistătătorii Bisericilor Catolice Orientale *sui iuris* și cu președinții Conferințelor Episcopale

7–14 octombrie 2026

DOCUMENT TEMATIC

Întâlnirea Sfântului Părinte cu Întâistătătorii Bisericilor Catolice Orientale *sui iuris* și cu președinții Conferințelor Episcopale s-a născut din dorința de „**a înainta, prin ascultare reciprocă, spre un discernământ sinodal asupra pașilor care trebuie făcuți pentru a vesti Evanghelia familiilor de astăzi, în lumina *Amoris laetitia* și ținând seama de ceea ce se realizează deja în Bisericile locale**”.¹ Este, așadar, un parcurs eminent pastoral, care se înscrie în dinamica „**convertirii pastorale**” deja aflate în desfășurare.

Pe acest drum suntem invitați să-I cerem Domnului „**curajul de a continua parcursul**” deschis de *Amoris laetitia*, „**primind mereu din nou Evanghelia, cu bucuria de a o putea vesti tuturor**”. În această perspectivă, familiile nu sunt doar destinatarii acțiunii pastorale a Bisericii, ci și subiecte active ale misiunii sale, prin care Evanghelia prinde chip în relațiile cotidiene, în alegerile făcute, în fragilitate și în speranță.

Zilele de lucru sunt gândite ca un adevărat spațiu de întâlnire, ascultare și discernământ: prin primirea experiențelor vii ale familiilor, împărtășirea unor istorii concrete de viață, reflecția asupra inițiativelor de însoțire pe care comunitatea eclezială le desfășoară cu ajutorul harului lui Dumnezeu și dialogul cu specialiști. Scopul este de a discerne încotro ne conduce astăzi Spiritul Sfânt, pentru a recunoaște, susține și promova ceea ce El lucrează deja în familii și pentru a valorifica aportul lor la misiunea Bisericii.

¹ Dacă nu este precizat altfel, toate citatele sunt preluate din Mesajul Sfântului Părinte Leon al XIV-lea, publicat la 19 martie 2026 cu ocazia împlinirii a zece ani de la *Amoris laetitia*, prin care a fost convocată această întâlnire.

1. Familiile de astăzi: realitate, frumusețe și provocări

A discerne semnele timpurilor pornind de la experiența familiilor și de la misiunea Bisericii în prezent

Punctul de plecare al întâlnirii este o privire asupra realității luminate de Evanghelie și înrădăcinată în Cristos:

„Timpul nostru este marcat de transformări rapide care, și mai mult decât acum zece ani, fac necesară o atenție pastorală deosebită față de familii, cărora Domnul le încredințează misiunea de a participa la lucrarea Bisericii de vestire și mărturisire a Evangheliei.”

În spiritul *Amoris laetitia*, devine esențial **„să valorizăm acele semne de iubire care, într-un anumit fel, reflectă iubirea lui Dumnezeu”**, însoțind persoanele **„cu răbdare și delicatețe”** (*Amoris laetitia*, 294).

Aceasta presupune ascultarea atentă a vieții concrete a familiilor și a experienței celor care le însoțesc, recunoscând împreună frumusețea iubirii care se exprimă în viața de zi cu zi, dar și fragilitățile care o marchează adesea: precaritatea locului de muncă și a locuinței, boala, dificultățile educării copiilor, singurătatea afectivă, îngrijirea membrilor familiei cu dizabilități, a persoanelor vârstnice sau dependente de îngrijire.

Întrebări pentru discernământ

- Ce semne de speranță, ce provocări și ce aspecte critice se desprind astăzi din viața familiilor în diferitele contexte culturale și sociale?
- În ce mod influențează transformările timpului nostru experiența iubirii dintre bărbat și femeie, nașterea și creșterea copiilor, grija reciprocă, transmiterea credinței și misiunea Bisericii?
- Ce experiențe pastorale ajută cel mai mult la recunoașterea acțiunii lui Dumnezeu în viața concretă a familiilor și la valorificarea resurselor lor umane și spirituale?
- Ce învățăm din ascultarea familiilor și din experiența Bisericilor locale?
- Cum poate dialogul dintre experiența trăită, discernământul eclezial, cercetarea teologică și științele umane să ne ajute să înțelegem mai profund realitatea familiilor și să le însoțim mai bine?

2. Tinerii și descoperirea vocației la căsătorie

A-i asculta pe tineri și a-i însoți în descoperirea valorii căsătoriei

În multe părți ale lumii, tinerii trăiesc în contexte în care încrederea în posibilitatea de a construi un proiect matrimonial și familial stabil s-a diminuat, din motive economice, sociale și culturale. Tinerii sunt în căutarea unui sens, a unor martori – cupluri fidele și credibile – și a unor persoane capabile să îi asculte și să îi ajute să descopere frumusețea și promisiunea căsătoriei creștine:

„De aceea, angajamentul Bisericii [...] trebuie reînnoit și aprofundat, pentru ca [...] tinerii să se simtă atrași de intensitatea vocației matrimoniale în Biserică.”

Întrebări pentru discernământ

- Ce limbaje, experiențe și parcursuri educative și spirituale îi ajută astăzi pe copii, adolescenți și tineri să recunoască valoarea căsătoriei?
- Ce mărturie pot oferi cuplurile și familiile?
- Cum pot contribui acestea la însoțirea lor în dezvoltarea afectivă, relațională și sexuală?

- Ce pași de atenție și de convertire pastorală pot ajuta Biserica să însoțească cuplurile care conviețuiesc în discernerea unui parcurs afectiv și familial, astfel încât să ajungă la alegerea căsătoriei și la primirea darului copiilor?

Întrebări pentru discernământ

- Ce limbaje, experiențe și parcursuri educative și spirituale îi ajută astăzi pe copii, adolescenți și tineri să descopere valoarea căsătoriei?
- Ce mărturie pot oferi soții și familiile creștine pentru a face vizibilă frumusețea vocației matrimoniale?
- Cum pot familiile și comunitățile ecleziale să contribuie la însoțirea tinerilor în dezvoltarea lor afectivă, relațională și sexuală?
- Ce pași de atenție pastorală și de convertire sunt necesari pentru ca Biserica să poată însoți cu mai multă apropiere cuplurile care conviețuiesc, ajutându-le să discearnă un parcurs de maturizare afectivă și familială, orientat spre alegerea căsătoriei și deschiderea față de darul vieții?

Aceste întrebări vor constitui puncte de plecare pentru reflecțiile și schimbul de experiență dintre participanții la întâlnirea din octombrie, în vederea identificării unor căi pastorale capabile să răspundă provocărilor pe care tinerii le întâmpină astăzi în descoperirea și asumarea vocației la căsătorie.

3. Viața matrimonială. Primii ani de căsătorie: un timp decisiv

A asculta și a însoți cuplurile în primii ani ai vieții matrimoniale și în fiecare etapă a vieții

Experiența cuplurilor în primii ani ai vieții matrimoniale necesită o atenție specifică, fiind o etapă deosebit de importantă pentru consolidarea legăturii conjugale și pentru a înfrunta împreună schimbările care însoțesc începutul vieții de familie, precum nașterea copiilor și concilierea dintre familie și muncă, dând un sens reînnoit iubirii conjugale și familiale. Este un timp în care soții învață să recitească în mod continuu propria experiență în lumina Evangheliei, înrădăcinându-și iubirea în Cristos și maturizând în libertate și responsabilitate reciprocă. Tocmai în primii ani se maturizează multe dintre resursele umane și spirituale care îi vor ajuta pe soți să traverseze diferitele etape ale vieții familiale.

„De aceea, angajamentul Bisericii [...] trebuie reînnoit și aprofundat, pentru ca aceia pe care Domnul îi cheamă la căsătorie și la familie să poată trăi iubirea lor conjugală în Cristos”, explorând totodată și modul de a favoriza relații de apropiere între familii, experiențe de sprijin reciproc și forme concrete de coresponsabilitate în viața comunității ecleziale.

Ce forme de însoțire ajută cel mai mult cuplurile, în special în primii ani ai vieții matrimoniale? Cum pot fi favorizate relațiile de apropiere între familii, experiențele de sprijin reciproc și formele concrete de coresponsabilitate în viața comunității ecleziale? În ce mod pot fi ajutați soții să recunoască și să valorizeze propriile resurse relaționale, spirituale, generative și parentale? Ce experiențe arată rodnicia unor rețele de familii capabile să se susțină reciproc și să devină, la rândul lor, o prezență de însoțire și mărturie pentru alții?

4. În dificultățile vieții: a însoți și a susține

A merge alături de familiile aflate în situații complexe

O atenție deosebită este acordată cuplurilor și familiilor care întâmpină, în toate etapele vieții matrimoniale, situații de dificultate relațională, socială și spirituală, acolo unde Evanghelia este chemată să se facă și mai aproape:

„Trebuie să învățăm să evocăm frumusețea vocației la căsătorie tocmai prin recunoașterea fragilității, astfel încât să trezim «încrederea în har» (AL 36) și dorința creștină de sfințenie. De asemenea, trebuie să susținem familiile, în special pe cele care suferă din cauza numeroaselor forme de sărăcie și de violență prezente în societatea contemporană.”

De asemenea, eșecul, fragilitatea, distanța dintre ideal și realitate, precum și complexitatea situațiilor devin locuri în care poate fi recunoscută lucrarea harului lui Dumnezeu și în care persoanele pot fi însoțite cu respect, răbdare și speranță.

Întrebări pentru discernământ

- Ce pași au fost făcuți pentru a-i sprijini pe cei care trăiesc în situații de fragilitate sau de dificultate?
- Ce rezistențe apar?
- Cum pot fi construite comunități creștine în care cei care au trecut prin suferință, abandon, separare sau divorț să se simtă cu adevărat ascultați, participanți și coresponsabili?
- Ce experiențe concrete arată deja astăzi chipul unei Biserici tot mai capabile de apropiere, discernământ, însoțire și valorizare, ajutând persoanele și familiile să-și redobândească încrederea, să se recunoască parte a comunității și să experimenteze milostivirea lui Dumnezeu?

5. Familiile creștine, subiecte ale misiunii Bisericii

A primi iubirea conjugală și familială ca impuls pentru misiune

Potrivit cuvintelor Sfântului Paul al VI-lea, „**soții înșiși devin apostoli și călăuze pentru alți soți**” (*Humanae vitae*, 26). Ei mărturisesc că iubirea nu este o realitate statică, ci un drum dinamic de dăruire continuă:

„Nu suntem făcuți «pentru o viață în care totul este previzibil și neschimbător, ci pentru o existență care se reînnoiește neîncetat în dăruire, în iubire».”

Soții știu bine că nu încetezi niciodată să înveți limbajele iubirii, zi după zi. În cadrul comunităților creștine, cuplurile au un mod propriu de a răspunde vocației comune la iubire. Într-o lume care se schimbă cu rapiditate, contribuția familiilor la misiunea Bisericii este mai necesară ca oricând pentru a susține o „ucenicie a iubirii durabile”, cu beneficiile pe care aceasta le aduce vieții personale, ecleziale și sociale.

În ciuda provocărilor impuse de ritmurile vieții contemporane, familiile rămân primul loc în care credința este transmisă noilor generații (cf. *Amoris laetitia*, 287); misiunea lor se exprimă

în multe feluri: în mărturia zilnică a Evangheliei, în însoțirea altor familii, în participarea la viața comunităților creștine și în contribuția adusă societății prin experiențe de iubire, grijă și solidaritate.

Întrebări pentru discernământ

- Cum poate fi valorizată experiența cuplurilor și a familiilor ca loc de maturizare umană, spirituală, eclezială și socială?
- Cum poate fi însoțit un parcurs în care relația de cuplu să devină o experiență vie de creștere în credință și în viața socială?
- Cum poate fi recunoscută și susținută contribuția familiilor la misiunea evanghelizatoare și la convertirea pastorală a comunităților creștine?

Vatican, 6 iulie 2026